

‘WE WILDEN ELKAAR ZO GRAAG VAN DIENST ZIJN’

Ontmoetingen op een pelgrimsweg

Met het Veertigdagen-kerkenpakket van dit jaar zijn we als pelgrims onderweg. Wie ontmoet je op jouw weg? Loop je alleen? Samen? Heb je oog voor de ander? Sta je open voor elkaar?

Hier lees je de ervaring van iemand die alleen aan de *camino* (de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella) begon, maar de weg met velen liep.

Op 2 oktober 2025 kwam Steffen aan in Santiago de Compostella. Samen met Thilo uit Duitsland liep hij het grote plein voor de kathedraal op: twee mannen met inmiddels meer dan 4000 kilometer in de benen. Anderhalf jaar eerder liep Steffen al van Amersfoort via Genève naar Le-Puy-en-Velay (2600 km); nu was hij half augustus uit Le-Puy-en-Velay vertrokken. Van het bestaan van Thilo had hij op dat moment nog geen weet, hun wegen kwamen pas in Noord Spanje bij elkaar. Toch liepen ze nu met de armen om elkaars schouders naar het eindpunt van hun lange tocht, twee vrienden.

Alex en Davide

Het Franse deel van de tocht liep Steffen grotendeels op met Alex en Davide. Hij ontmoette hen kort na de start in Le Puy en Velay. ‘Ergens achter een seminarie kon ik mijn tentje wegzetten voor de nacht’, vertelt hij. ‘Er stond al een ander tentje. Nou ja, tentje, er hing een soort muskietennet aan een boom, er lag een piepschuim matje onder en er zat een man bij, een beetje een rare vogel. Na een tijdje kwam hij me wat pruimen brengen en we maakten een praatje. Hij was Alex, zei hij. Een dag later, bij de eerste stop, kwam er nog een tentje bij, van Davide. Alex deed tai chi. Davide probeerde het ook, en ik ging ook meedoen. Het was grappig en werkte verbindend. De dag erna stonden we met een groep van acht te bewegen.’

Op een of andere manier klikte het tussen de drie mannen, Steffen uit Nederland, Alex uit Spanje en Davide uit Italië. Drie mannen met elk een behoorlijke rugzak. ‘Ik was van huis gegaan met een te groot verhaal’, zegt Steffen. ‘Ingrid, mijn vrouw, was enkele maanden eerder plotseling overleden. Davide kwam uit een leven met verkeerde vrienden. Hij wilde een andere weg inslaan, maar wist niet hoe. Alex

vertelde alleen dat hij was weggevlucht, bewust zonder telefoon. Hoe en wat, vertelde hij pas veel later, stukje bij beetje.

Meer dan 800 kilometer liepen ze samen op. Davide praatte over zijn problemen, de andere twee luisterden aandachtig. ‘Vaak zong Alex’, zegt Steffen, ‘dat maakte ons lichter.’ Hij vertelt dat de avonden voor hem soms behoorlijk zwaar waren. ‘Ik schreef dan aan mijn afscheidsbrief aan Ingrid. Davide kon wegzakken in het niet weten hoe hij verder moest. Alex voelde dan aan hoe wij er aan toe waren. Dan stond hij opeens achter ons en ging onze schouders en rug masseren. Pas als hij merkte dat wij weer konden ontspannen, stopte hij. Estelle, een pelgrim die een tijdje met ons opliep, zei: ‘Ik heb nog nooit drie mannen zo mooi voor elkaar zien zorgen!’ ‘

‘Sehr glücklich’

Voor alle duidelijkheid: het was lang niet altijd alleen maar mooi. Steffen: ‘We hebben elkaar echt opengebroken. We vroegen elkaar steeds of we dat mochten doen. We wilden elkaar zo graag van dienst zijn, we voelden echt de behoefte dat het met de ander goed ging. Daar ging het ons om. Ik ging op pad met een groot verdriet, aan rouwen was ik nog amper toegekomen. Tijdens deze camino heb ik het verdriet recht in de ogen gekeken. Ik heb het zelf gedaan, maar ben stevig gesteund door mijn vrienden. Zij hebben mij begeleid over de rivier van rouw heen. Niet minder dan dát is op deze tocht gebeurd ... We hebben bij elkaar de pijn aangeraakt en hebben elkaars wonden verzorgd. Zo mooi! ‘Ik ben niet gelovig’ zei Davide, ‘maar dát was voorbestemd’.

‘Zo waren we pratend en zorgend onderweg. En zo werden we van mannen uit een veel te zwaar leven, drie jongens op avontuur. Dat trok anderen aan. We liepen anderhalve week op met iemand die op zoek was naar een plek waar ze zichzelf mocht zijn. Daarna ging ze vol energie weer alleen verder. Een 25-jarige vrouw vroeg naar mijn armbandje - een herinnering aan Ingrid. Zij bleek net haar man te hebben verloren in de oorlog tussen Israël en Hamas. We hebben lang gepraat over de vraag hoe we in zo’n wereld een goed mens kunnen zijn. En dan was er ook nog iemand met wie ik alleen maar heb opgelopen. Hij praatte niet, maar zijn rust was zo fijn! En zomaar opeens, uit het niets, zei hij: ‘Ich bin sehr glücklich’. We werden vrienden zónder te praten.

Thilo

Ergens bij de grens van Frankrijk en Spanje lopen de wegen van de ‘drie jongens op avontuur’ uit elkaar. ‘Alweer tranen. Best grote dit keer. Maar wat mooi dat wij deze tranen samen als kerels zo kunnen delen’.

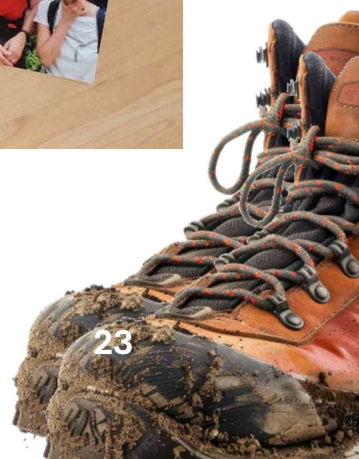
In Noord Spanje komen uiteindelijk de wegen van Thilo en Steffen samen. ‘Aan het

begin had ik nog niet veel met hem', zegt Steffen. 'Maar in de loop van ons samen oplopen veranderde dat. Er kwam ruimte voor de persoonlijke vragen. We vroegen elkaar: 'What is the picture of yourself?' en 'Waarom vind je het ontvangen van goedheid en vriendelijkheid moeilijk?' Het woord 'vriendschap' komt in beeld, en ze doen aan 'friendcoaching'. Stevige en kwetsbare gesprekken, allebei een halve dag onder het mes.

Na het halen van hun *Compostella*, het pelgrimscertificaat en de viering in de Kathedraal van Santiago, besluiten ze door te lopen naar Fisterra, het meest westelijke punt van Spanje. In zijn blog schrijft Steffen: 'In het koude water van de Atlantische oceaan realiseer ik me dat ik blij ben. En ook trots op mezelf. Het waren niet alleen de kilometers, maar ook de redenen achter de kilometers. De tientallen ontmoetingen en de vele supermooie ervaringen. Zoveel mooie gesprekken. Zoveel mensen die tegen me zeiden dat ze er echt wat aan hadden dat ze met me opgelopen hebben. Zoveel lessen die ik weer mocht leren van anderen. Zoveel liefde die we met elkaar gedeeld hebben. Oef, wat ben ik blij.'

Ontmoetingen op de pelgrimsweg: herinneringen in foto's

WEEK 4: WAT EEN VERANDERING!

zondag 15 maart | Johannes 9:1-7

De meesten van ons hebben geen idee wat het is om blind te zijn. Je kunt niet meer zien wat je vroeger zag. Vormen, kleuren, bewegingen. Je hebt het misschien zelfs kunnen zien. Je leeft volop en toch weet je dat er veel is wat langs je heen gaat. Kun je in je levensonderhoud voorzien? Hoe zit het met het contact met mensen?

De blinde in het verhaal moet bedelen. Mensen lijken hem niet echt te zien; ze praten óver hem. Ze zien hooguit 'een interessant geval'.

Wat een verandering is het als Jezus hem geneest. Het wordt extra zichtbaar doordat hij eerst modder uit zijn ogen moet gaan spoelen. Dit is waar Jezus op uit is: het werk van God moet in deze man zichtbaar worden. Jezus maakt zichtbaar wat God is: Licht voor de wereld. Wat een verrijking van zijn leven!

Mag dit Licht van de wereld ook jouw leven binnenkomen?

Liedsuggestie:

- LB 534, Hij die de blinden weer liet zien
- HH 649, Licht van de wereld

maandag 16 maart | Johannes 9:8-17

De blinde man heeft een enorme verrijking van zijn leven ervaren. Zó heeft hij nog niet eerder geleefd. En zijn blik wordt nog verder verbreed. Er is een man die zijn ogen kon openen. Sommigen zien hem als een zondig mens. Maar iemand die zo'n wonder doet moet toch wel van God komen? De genezen blinde trekt zijn conclusie: dat moet wel een profeet zijn.

Welk perspectief dit brengt overziet hij nog niet. Maar het is hoopvol.

Liedsuggestie:

- HH 460, Ik zal er zijn

dinsdag 17 maart | Johannes 9:18-23

Wat een rare vage antwoorden van die ouders. Ze waren er heel zeker van dat hun blinde zoon genezen was. Natuurlijk wisten ze wie het gedaan had. Maar ze durven er niet voor uit te komen. Zijn hun ogen geopend voor de hoop die Jezus biedt? In ieder geval spreken ze dat niet uit. Ze durven niet.

Er is moed voor nodig om uit te komen voor je geloof in Jezus. Ook vandaag. Ben je bang buitengesloten te worden? Helpt het als je verder kijkt dan de mensen en de dingen die nu belangrijk zijn?

Misschien kun je bidden om een mogelijkheid om vandaag vrijmoedig je geloof te delen met iemand.

Liedsuggestie:

- HH 681, In de nacht van ons bestaan
- Opw 847, Onze schuilplaats is God

woensdag 18 maart | Johannes 9:24-34

Na de genezing van de blindgeborene is er nóg een gesprekje over Jezus. Dit wel het felste. Tegen alle feiten in houden de joodse leiders vast aan hun afwijzing van Jezus. Je proeft een krampachtigheid: angst om ingenomen standpunten te verlaten. Typisch voor de joodse leiders? Is het niet van alle tijden? Krampachtig vasthouden aan standpunten, traditioneel, modern of wat dan ook. Stevige standpunten voelen veilig. Herken je dat?

In het gesprek waar we nu naar geluisterd hebben, gebeurt er nog meer. De haat tegen Jezus gaat steeds dieper. Uiteindelijk zal dat tot een kookpunt leiden met het kruis op Golgota als gevolg. Maar weet je, juist dat kruis houdt ons een spiegel voor. Juist bij dat kruis kun je álle veilige standpunten, alle zelfhandhaving en alle krampachtigheid loslaten. Daar kunnen je ogen opengaan!

Liedsuggestie:

- Sela, Gebed om vrijheid
- LB 442, Op U mijn Heiland blijf ik hopen

Kijk omhoog

Als we soms de moed verliezen
Als we bang zijn onderweg
Laat dit lied ons dan herinneren
Aan wat God tegen ons zegt

Hij zegt niet 'het wordt eenvoudig'
Of 'verdriet zal er niet zijn'
Wel belooft Hij dat Hij trouw is
Hij is trouw tot aan het eind

Dus kijk omhoog, hoger dan de bergen

Er is hoop, groter dan je denkt
Vind geloof, God is altijd sterker
Een regenboog, boven onze weg

Hoge pieken, diepe dalen
Overwinning en verlies
Zoete wijn en zoute tranen
Vaak begrijpen we het niet

Niemand weet wat nog gaat komen
Of wanneer het einde is
Maar wij hopen, wij geloven:
Dat onze toekomst zeker is

Er is hoop, want God heeft dat gezegd

TEKST & MUZIEK:

ROELAND SMITH, LIESBETH KOEDOOT, FREEK VAN DER BRUGGE

donderdag 19 maart | Johannes 9:35-41

Wat een verandering! Pas nu is het wonder compleet. De man die blind was kan zien én hij ziet zijn genezer nu als de Zoon van God. Geloven is het diepste zien.

Geloven is een wonder van God: je zag Hem niet totdat Hij je ziende maakte. Maar het kan ook anders: je ziet Hem, weet veel van Hem en toch ben je blind, je vertrouwt je niet aan Hem toe.

Zien blijft een wonder.

Zie jij het?

Liedsuggestie:

- HH 298, Genade zo oneindig groot

vrijdag 13 maart | Johannes 10:1-10

Jezus gaat nog even door op het wonder van geloven.

Hoe werkt het? Luisteren naar de stem van de goede Herder, die stem gaan herkennen. Je merkt dat die anders is dan alle andere wat je hoort. Van alle kanten komen geluiden op je af, off-line en on-line. Maar Jezus, de goede Herder, heeft een stem die anders is. Je hoort en voelt het. Hij is niet gekomen om te roven, maar om te geven: het leven in al zijn volheid. Wat een verandering!

Sta er vanavond eens bij stil: waar heb ik vandaag Zijn stem gehoord?

Liedsuggestie:

- Psalm 23
- Opw 790, God Is Mijn Herder

zaterdag 14 maart | Johannes 10:11-21

De gebeurtenissen waarover we deze week lazen, vonden plaats rond het Loofhuttenfeest. Jezus sprak over *verandering* en Hij liet het ook zien. Een blindgeborene kreeg het licht in zijn ogen en het geloof in zijn hart. Echte verandering *kán*. Het kan door de verandering bij Jezus zelf; daarover gaan zijn laatste woorden op het feest: 'Ik geef mijn leven'. De kracht van die woorden gaan we de komende weken ontdekken.

Liedsuggestie:

- LB 909, Wat God doet is welgedaan
- Sela, Mijn Herder

LIEDEREN

Bij elke dagoverdenking staat een liedsuggestie; soms zelfs meerdere. Wanneer deze liederen zijn opgenomen in een bundel, hebben we daarvoor een afkorting gebruikt. De liederen zijn niet altijd uitsluitend in één bundel te vinden: sommige liederen uit de bundel *Hemelhoog* staan bijvoorbeeld ook in de *Opwekkingsbundel*.

Voel je vrij om een uitvoering te zoeken die bij jou past, om ernaar te luisteren of het lied mee te zingen. Bij de psalmen hebben we alleen “Psalm” vermeld, zodat je zelf de vrijheid hebt om een berijming te kiezen die jou het meest aanspreekt.

Daarnaast zijn er enkele liedsuggesties opgenomen van artiesten zoals *Sela*, *Elly* en *Rikkert* en *Het Laatste Lied*. Hieronder vind je een overzicht van de gebruikte afkortingen.

HH – Hemelhoog

LB – Liedboek, zingen en bidden in huis en kerk (2013)

Opw – Opwekkingsliederen

OTH – Op Toonhoogte (2015)

PvN – Psalmen voor Nu

